Rok 1866

V tomto roce již k konci měsíce Ledna spolnomocnilo obecní Zastupitelstvo obecního počtodavcího Hendelina Blatného stromy jenž na pozemek jmenem Kratulec vysazeni býti mají nakupovati, následkem toho se vydal tři sumy do míst kde tato se stromy k dostání byli, s obecním posluhou Josefem Kráblem a koupil 9 kopí šestkrogych stromků pak se jich Doma kopi lo asi 1½ kopi, osmnogych stromků se koupilo v Rakovníci od zahradníka Antonína Kráble 1½ kopi a pak 1½ kopi domácí které stromky se všecky na jmenovaném pozemku vysadili a pozemek sam na díly rozdělil a čtyři lidi pospatřoval aby výměrou že mají každý 3 tato po sobě jen kam kopy sázet tepro stromky rod nohou obili nyní mimo cesta zasít a potom na stromky pozor dat, tato prací to jest sazení zahájeny byla již na konec měsíce března na místo Dobrnára a vysloviti dalna i pozemek rozdělan a kamenovaní zasazen jest, to vše se stalo manželem a předsedníkem podstrouhka.

Tak jest tedy vysazeno na kratulci 9 kopi šestkrogych
pak . . 3 kopi osmnogych
dohromady 12 kopi stromků

Sazení stromů na kratulci

V tomto roce z pronevěral pan Lill z Lilienthalu jenž byl ředitelem Příbramských stříbrných dolů nikoliv Část stříbra které jednomu židovskému kupci v Příbramy jmenem Fagel odprodával, byli ale od jednoho počtového delníka poznamenáni a od finanční stráže pozor dáno stříbro pozor kraní a předsedně byt nilo dopadení, později přišla o Hrozná zpráva že byl onen žid Fagel utrpeny nalezen a pan ředitel se na obhajoby dopis odstranit musel. Těchto dvou zpráv dolů jmenů pan nosy odezdal, na ně poty se opět zmínou zapsečalo.

Krádež stříbra

Příbramsko

Tato krádež stříbrného jmení tak velká rozhněvala i dvy lidi v okolí Příbramském jmenovitě v Hostomicích a Hrazovicích, kteří nepřiběhnouc a Stříbelaně byli a nesmíc vše ani stříbrem mázi, pano podestabl pana, třeba se jindy dost bedri a tříde ogdzovali, že se jich enamenity pouze proti hlatkem zedem obdel a jim na jmení zlodě upozornil, nezna ogjice je za příčodu své bidy naramné a sbor již pomoc ctěliv, pouzominajíce soli pak se podáve o to bohy kde oni ogstladěseli a strapseni, ani zaturtě osoba a sotyl ot tel bogti nemohoč upozněni a zlodogyly se statkem podla dem Hospodaři.

K ubezpečení tohoto ogtrůznosti bylo do Hostomic a do Hrazovic poslano oysko, bezpochybli na žádost zlodě a to mlo za následek že byl jeden vaboč naženy a milovaný muž jenž byl tentnat bostrnebym o místě vadnici jmenem Kabla od ogata nocně zastřelen.

Hgtrznosti tito se napotom více neb méně o mnohygby ogyli od pozaujícího lidu obyčejných místech, jakož i o Slabuch a Rakovníku opakovali; ačkoliv to o tentto místech dost nepatrné bylo, předci ozval Slabechy žid Mojžes Kupa telegrafem z Kladna oysko do Slabec a do Rakovníka proto ouli představenych obou měst, a proto také musel být toto oysko jen na obhaty židů ubytovaní, jelikož se Rakovnicky pouzbnisto pan Jan Hendlo nazymi slogy proti ustrnutím opřel a za udržení pořádků o místě zanačil a Slabechy byl tito časů pozdstavcym p. H. Mačel.

Následkem toto bylo o Čechach i ostbrgych krajích stane prasso pozorlané.

V tomto čase utkal pocestovaný oba Matyovcke pozorně krasice na Zbaně i obci Sbeckou, pozval tomu

jsou Karla Enicka stavitelského mistra a obsaženého země měřiče z Kunovat, a ctihodného o Dobrem zpravodaje, který postup odbrovalne vykonání se stal již Dne 18 Června roku 1865, jelikož se ale obyvatelé Lhotské stranu vykonání nepodali, a zpráva se zda býti potřebí že obec Matějovická jakož i tak nemají jednotlivé při hranicích Lhotských stará trpí, tedy se vyšel poškodnosti nemá tato záležitost k vyšému řádně podati, následkem toho se obrátil na Fašk. purkmistrovo Úřad Rakovického s žádostí ode dne 6 Ledna 1866 Čís: 3 žádajíc by k znovunání hranic mezi obcí Lhotskou a Matějovickou na Jhaney komisi ustanovili a obě obce i strany jsme jednotlivě k vyjednání přesvědčili začal, tato komise byla teprvé na žádost předstoupeného na den 12 února 1866 ustanovena pak ale od obecního zastupitelstva na den 20 února odložena, poněvadž ale ani ten den nepřejela aby lio je obyc Obě až do 1 Ledny z poteche očekávali, tedy se dosavad žádné znovunání hranic stát nemohlo.

Tato komise se ale na opetnou žádost předstoupeného dne 14 Června provedla a odhalilo se že obec Lhotska skoro 800 □ sáhů pozemků Matějovického nepravni užívá

Opravu hranic na Jhaney

propustiti vymohl, tedy žádal opět žádost od dne 22 února 1866. Čís: 19 na Okresní Zastupitelstvo by tato komis až po zodaření jiného pomístaného odložena byla.

Shledalo se též, že Josef Franek Dražitel Domků pod Čís: 74 nepravoni užívá obecní pozemek ve výměře as 80 □ tím při jeho Domků leží jelikož stát obecní Zdyba tuto věc vodotnou uspořádati a atom se mu na příkaží postavil jeden sousedící tam Dom kaš Václav Franek Čís: 71 bylo toto uspořádání na další čas odloženo

Obecní pozemek při Čís: 74

V tomto obvodu nás obsazují stále pochody vojska až dosavad samé kavalerie jenž již několik dní přes Rabonic, Lišany, Hávlic, Loanam a až na pruské hranice se staví.

Dne 13 července t.r. byl dolomána most Kraze přes potok v obci pod číslem Čís. 3 toho času Michaela Hoyzlovy pušením tak na ma ten vůl odšel jenž se z toho místa kamením do neslo vybuchu dost hrozně, byl na hlavě za dešť přes potok do toho vybuchu zřízené tato kraze se stalo s pomocením obecního výboru na předstávající most přes potok Franti Šulci, jehož to přes činěním a nasvrhnutím mosty vybřeb, zabráno na kraluli, a když vrchní otti jsnale při obci dílem pro užitek obu dílem tak z toho obtíž by se dlouhodobě camé kraze a vyzdvi z tkovním celým nové zapsa Šula, aby by se jim přoleživost poskytla aspoň částečně zjevit do ty tobě odlaď.

Hruz přes potok dolomana

Obecní pole nebo psáč Čís. 74

Našlo se, že Josef Franek držitel domku Čís. 74 neprávně užívá obecní pozemek se vymáže až 80 ft sato tímy při jeho domku leží, jelikož tímto obecní výbor tato věc s dobrem posoudili a o tom se má na pozemkovém postavil jeden tam sousedící domku Hacka Franek Čís. 71 bylo toto posouzení na delší čas odložené.

Naše Dopravní na uzdravují vod se ještě dosavad dožnjes, jelikož a polovice dubna všechno obyl velmi krásně stojí a teprve až přispěcení i počasí až dosavad pochvalné dožnjes, však ale nastali nam jené starosti, jest dočasnaní válka s pruskou tím se ma s to při ony nezti. Že přišlo sobě Mezříčí a Holstyn samo podržeti aby anižby Rakouské vojsko nám to dalo, za pomoc Ruskou Rakouska Pruské o roku 1865 při dobytí tohoto zemi poskytlo a bez tímby přišlo nebylo o stavu bylo to válka o Holstynské tak vytrvá stavět, o tomto obvodu nás dožnjes stále pochody rakouského vojska, až dosavad samé kavalerie jenž již několik dní přes Rabonic Lišany, Hávlic, Loanam a až na hranice zase se staví.

Tak na to nedlouho jsme očekávali nepřátelského pruského vojska, čerz dále otevřenější jedna na bude Tak se válka Pruska a Rakouska začíná a v Rovnice.

Okolo polovice července začínali byti pocházy nepřátelského pruského vojska přes to i jízdního po Karlovarské silnici i po jiných, které na ležící při silnici obec vyblikalo a to od mnoho vojenského vojska.

valáli v pancéřích dvorech kromě, čeládek ten nejlepší sobě vybrali a porazili. Z porovaří pivo se jim dobrovolně dát muselo a co hned nevypili, v sudech sebou na vozy vzali, to též s marem dělali. Tak též to právě bylo v nejhorším čase přede zemi, kde u menších hospodářů málo na obilím co k sebrání bylo. Tudíž přebíhali z jedné obce do druhé, co se stalo jmenovitě u nás. Tam přišli 16. července z Krupého tři Prusové na hudrování tento přinutili ho, by šel s nimi po obci a kde co jaké obilí měl bez všeho rozdílu třeba i pšenici, musel ho sesypat a na vůz, kteří sebou měli jim naložit, kteréž bylo mohlo asi 16 měřic býti, poněvač v tom čase nebylo staré ani nové. To jeli sebou odvezli do Krupého.

Právě také těm byla nucena naše obec dáti šest povozů a jmenovitě byli:

Fran. Trutka toho času předsedavený, Josef Franěk výbor, Vác. Šíbr výbor, Fran. Šlis soudce, Josef Ulbrich soudce, a měl jeti Jan Dykast čís 59. který doceela odepřel, který pro vůz hned na večer do Krupého se dostavit musil kdež to byl od Prusů střežen. Dne 17. července si všickni Prusové sedli na vozy, a přes Rakovník k Plzni se musel jeti, poněvač si dosti povozů obstarali, z Plzně pak bylo povozy propuštěné byli.

Pak před tím dne 2. července 1866. byl zjednán od obce Jan Dykast čís. 27, který měl vésti pro Rakouské vojáky chléb do Kolína, který chléb musila obec sama zaopatřit 296 bochníků, bochníků za 30 k byl zjednaný s p. Krabem ředitelem parního mlýna ve Hřivicích, kůň kterémuž to jedinému chléb byla celé Čechy povinni. Tudíž na Rakovnický okres připadlo 3000 bochníků. Tento chléb ale do Kolína dovézt nemohli, an když Rakouzi do Prahy přijeli, bylo mnoho již naplněno Prusy, proto se chléb z Prahy složiti musel pod dohledem Slav. městské rady, tudíž Rakouskému vojsku k dodání nepřišel.

Pak na to dne 4. července musela dát naše obec na nařízení od sáru do Prahy, kde se mělo na hlavní 5. povozů, co kůň měli do Budějovic na hlavním jezdi, a byli nasledující: Jan Kubíček čís. 42. Marie Šíšer čís 46. Dit. Ulrich 34. Jan Troupa čís. 31, kteří ale z Prahy již nepřišli k vojsku v Praze žádný na hlad nedostali a tedy všichni domů se zpět vrátili, jedině Marie Šíšer na její povoz na hlad dostala. Tudíž až 11. července domů zpátky přijel. Dne 10 července byl při chlévě druhý povoz které se bylo z hlubinu z následujících příčin.

Měl přijíti jistý se Karel co narozené s domu do vyce Kenice k Mojžíšovi Kleisrovi na Rozalku, které byla přislouhou v krámě jeho žena a přišlo mezi řeči na Lyke zídě se měnou vyplácet zlatem a stříbrem a kterau sovu krvi, čímž tento rekrut co kšeftar se cítil byl

uražený. A tu nadzmíněná hrůzka i také hanou
spláceli počal. Čehož povedal hlomoz. Když se
vyce jeho soudruhů k tomu vyslapu shromáždilo
an židovka tuše, že to dobře nevypadne, hledala se
odstranit, an mezi tím se víc a víc k odvodu povolaných
mladíků scházelo, kteří to dumání majíce
že do domu žida Pertlce doběhla, zanechali dům
Mojžíše Reizza, který si jej pak dobře uzamíkal
a obrátili se na dům žida Pertlce.

Když to vůzka nadzmíněné židovky všeobecné
pohoršení v lidu způsobila, přece to mělo (Průmer)
on že mu se začali vybíjet okna, čím dumením
že jest tam schována židovka a tak dále, že okna
vybytím do Kramu se vedrali, tam vílem lesta
vyny ve flaších rozebrali a také co nerozebrali
schovali z nádob dřevěných ven vypustili.

Tak se v jejich zaslepenosti zapomněli, že se začali drát
do prvního poschodí, kde jest bytem náčelný občan
p. A. Alois Kravosla Rojan. dohtor od kterého právo
ch. Kr. notar a zemský poslanec, který před tím
doma nebyl až právě když se k Kramu drali k tomu
domu přišel an někteří již jim v tom zbraňovali.

Když pak spatřili jeho tam ho od dalšího nášlí
upustili, an pak dalšímu pořádku městská obrana
četnictvo a při odvodní komisi vojsko zakročili.

Na to pak všichni li obranci od odvodu mladíky
po městě sháněli, kteréžto a le větší část se již
rozutekl.

Pak přede potřebný počet se odvedl, po neděli
bez rozdílu víry, který dost málo se koníž byl odveden.

K tomu předchozí se také v září tohoto jak následuje:

Před sv. Petrem a Pavlem prvního v srpnu byl právě v předtoho
ho okresní dekan p. Pagnar z Kruvice který přišel
služ. obrazy, chlapce Abelem Rubina s žádostí, by šel přiu
stavený k Rubinu Abelovi, že jest tam Josef Holý,
a že jim vyhazuje zboží z Kramu a že jsou chce zbíti, přeč
mu představený odpověděl, že právě nyní nemá čas, když
tu má p. dekana, by si vybudnali jednoho zednika sebe
vybora, by jim tam pořádek zavedl, chlapec odešel.
A právě když pan dekan sedal na kočár a chtěl odjeti,
přišel Abelemův bratr Herman zase žádosti co chlapec
s tímto představený mluvil. Když přišel k Rubinu
Abelovi, shledal skutečně, že jest tam Josef Holý
na vůli a zboží z Kramu vyházené, ku kterému
Jos. Holý vybízel lid, který tam byl nuly co dělati,
by si brali, že prodává lacino, vrátil a to žádný se ničeho
nedotkl. Na napomenutí představeného se Josef Holý
a přišel s představený vybídnul Abelem Rubina, by vyházené
zboží si nechal zase odnésti, což se také stalo. Jak když před
stavený Holého vybídl, by se vzdálil a víc takovou
vyhrůžnost nepromluvil, tlyl byl Jos. Holý, že nic víc takového
židu neudělá, že má ale na něj zlost, že ze mého Abelem Rubin
stěžil, což on k soudu zažaloval, čehož nic nebylo, že mu
ale přece Abelem 10 fl. slíbil a dosavad mu nic nedal a dát
nechce, na také představeného poznamenal, že o tom
také ví, když to u předsarkenem od četnictva vyšetřo
no bylo, pak se v pokoji odstranil.

Veliké ~~[illegible]~~ pobouření vůči byl, tudíž u mlýnů
chaměkie před domem Marie Žižavé čís. 46 sedlo,
kde jim Kant Oldřich na harmonici hrál.

Jos. Holý byl v hostinci vedle u Josefa Franka

Tak asi po druhé hodině onen opět nepochybně bez hrubé nešlí vybídl ono zahromážděné „pojďte na židy!“ Ti nic zlého netušíc šli oním, i ten s harmonií, kde Holý pro tabulí okna vyrazil a pak se čtníci odstranili.

Na to v neděli a pouť Svatoprokopskou časti jeho z naší obce od Trouvera čtníci, vzali dva lidi a jeden z čtníků stavil se v hostinci u Jos. Franka a druhý u Abelova Rubína načež oba přišli k představenému by s nimi šel pro cráči Machalu Vojáčka, který byl hledán ve dvou domcích, kde se myslilo, že by mohl být a v domě Mich. Vojáčka, však ale bez výsledku. Takoví přišli dostal Frant. Chladka pro kluko představený poslal a on přišel načež jej čtníci vzali a do Rakovníka odvezli.

Nyní již máme kapli sv. Prokopa nově zřízenou byvši tu o pouti tato velká sehůzka lidu.

Tudíž když jest pohodlní počasí bývá kázání venku před kapli, což i letošního roku by to, neboť konečně kázání byl představený, po kterém odešel domů.

Když přišli do svého domu viděli zase ony čtníky ve dvoru kulné, kteří jej k sobě přivolali, s tím podotknutím, že jsou pro Holého a pro Mich. Vojáčka, oráče, kterého dříve dopadnou, když jiná pomoc nebude, že jej přivážou k stromu.

Na to je představený napomínal: „Panové nedělejte to, jest tu dnes velká sehůzka lidu, známo zde chovnost a to jsou nám cizí lidé, může se zlé nějaké zahlučnati, žádaje je při tom o úřední pouklad, které oni vedou s sebou šli, tudíž tím více je napomínal

o jiném čase, že se to může stát bez vůle vyšnosti, pak po mnohá jich napomínání od nich odešli, stou naději, že jej poslechnou.

Mezi tím přišli lidé z velkých služeb božích, již zetoví a dvory s ostatními přátelé představeného při čemž se připravovalo na stůl, v kterémžto čase čtníci odstranili.

Právě když se zasedlo u stolu přišel jeden z čtníků by s ním představený hned do hostince Jos. Franka šel, že již Holého máje, a že se jim nechce nechat vzíti.

Když k Jos. Frankovi představený přišel, tak se již čtník s Holým opřenul stahali, an Holý již od čtníka byl střílen, což se mělo stát u Kulny s tamou pokrytí, kde se již mělo tama chytati, což ale hned k uhašení přišlo, při čem již veliký zástup lidu byl po hromadě a pořád tím více přibýval. Představeného bylo první, že se k Holýmu i s čtníkem k samým přiblížil a Holého napomínal, který zase vám tělesnou z kůr své svobodu byní ukazoval. A po mnohém napomínání, kteří již od hospodáře pořízán byl od dalšího pronásledování čtníka upustil, a čtníci od pronásledování jeho.

Pak se čtníci z hostince Jos. Franka na silnici opasili a lid za nimi jdá tím rozdrážděn, že do Hl. Křesta na jest zkraz židů střelen. Tudíž je kamením a hanou provázel, kteří pak čtníci ovšoučili u představeného hledali a tak Holý je nalezli, kde jsou představeno, když viděla co se děje, dvůrka otevřela a lid, když je viděl v domě představeného od dalšího pronásledování upustil.

Obrátil se Holý poraněným Holým zase na židy, kde mu Holý vůči zase z Kramu vyházel, když se byl představený Kloma zase zavolal, byl pak pokoj zjednán.

Jan Holý těžce poraněn, musil být dopravován do hostince Fr. Šanka, kde se mu hned ošetřování stalo tyto obnažen kůže měl ráno rozhněvými obvazky obkládán a okresní p. doktor k němu zachtěn, který mu ráno vyčistil a opování přiložil a sám obvázal.

Hned ale tu noc bez vědomí se Holý od Josefa Franka odstranil a k svému příteli do Mnichova Holýmu vůbec dopravil, který ho ale na druhý den do městské nemocnice do Mnichova dopravil, an ale městská rada mu ho přijmouti nechtěla, až přišel Mutějovský představený, který pravil toho času do Mnichova byl, pak ji přijali.

Na to ale když to věc k soudu byla podána byl Holý druhý neb třetí den z městské nemocnice vyzvednut a do nemocnice trestního domu dovezen, kde také k vyhojení přišel.

Po tom to vystupu asi po osmi dnech vyjel od okresního soudu komisar z Prahy (jehož v tom čase bylo Nemi právo?) na předmostí k vyslechu na před Erhlich Škodu, Abelesa Rubina s mistrem truhlářským Janem Bendou.

Pak nastalo u předmostí toz vyslýchané svědky na před předvoleného, který ale žádného výtržníka udat nemohl, poněvadž při jeho přítomnosti žádného nepozoroval, tudíž nebyl vzat na přísahu.

Pak byl vyslýchán Fr. Skrz. dříve bydlící v Mutějovicích a Jan Sykora čís. 5 a Jan Benda mistr truhlářský. Mimo všechni byli vzati na přísahu.

Pak byli obstaveni k soudu: František Marsál a Václav Šrůb, obsazníci u Frant. Šaukupa v Mutějovicích, Jan Brabec z Janova, zeleného Frant. Šrůba čís. 18. Antonín Pokrd. čeledín Michala Vojáčka, Jan Vodička z Řenčova, František Chlíček obsazník truhlářský z Mutějovic, kteří byli ve vyšetřování od půl července až k konci listopadu. Mezi tím vyšetřování bylo mnoho svědků k soudu pozvováno, jelikož již Abeles byl rád některého Mutějovského občana do vyšetřování, který na jmění připravil, poněvadž sebe přes 300 zlatých napočítal, kterou ale tak velké byli nemohla, neb sotva to, co vyházeno bylo sotva za 50 zl. stálo, z čehož se mu nic nezbalilo, jedině 6ti pár rozbytých tabulí a knich a jestli se něco z těch malých věcí sbralo.

Jmenovitě byl rád připravil do vyšetřování vůbec vězněného a zastavitelného učitele pana Václava Bílounka, pak též zachovalého a zastavitelného soudce Františka Faulhaba i s synem Františkem čís. 43. an se u přítomnosti představeného Frant. Trubky v tom snažila přes ně vyjádřil, což se mu ale nepodařilo.

Když jinak nemohl, tak jednou v Rukovníku, když měl příležitost z kůr mimo s Holým rozpřevět, jej k tomu navádělže ví, že toho Holý vinen není, ale aby to hledal na některého svědka, který má jmění a muže pokuti, kterážto udání jest u předvoleného proto kolarně zjištěné a svědky potvrzené.

Pak v pořadu nějaké času přišel do vyšetřování vězněný nádenník Josef Franek, toho času hrobař.

Na to jak dostali vyrozumění co obžalovaní u dle hrdelního § o souzení dne 21. ledna roku 867 od soudu z Rakovníka na kterýž to výnos se měli v 24ti hodinách odvolat, a který v Praze při zemském soudu buď rozhodnut, na kterýžto dostali sobě vyrozumění: Frant. Mazáč z Krupého a Václav Abelchasin u Pavl. Soukupa, Jan Brabec ze Šanova, Antonín Pikart ze Křtěnc, Jan Vocásek z Běnova, Josef Franek Lehčara kroužer z Mutějovic, František Chlávek neobdržel žádné vyrozumění, jelikož byl dosud nevinný.

Dne 12 června čís. 95. Byla podaná žádost na přednostu z toho pocházející od 35 sousedů, vobhajitel p. duchovního a p. učitele, kteří Rubin Abeles vypovězen z obce, poněvadž jest v obci s jeho nedobrým chováním, velmi škodným a nebezpečným shledáváte žádosti uvedené osoby, kterých se to týkalo, byla vzata toho samého dne na protokol a přednostnictva, a když se jim věc uvádí na vědomí, jest i to vůči udání mužů odpovídat, co oni tak slibili, že vůči pouhá pravda jest, až to přísahou stvrdit mohou, načež u přítomnosti výboru byli vyslýcháni a tím ještě více hanebných skutků na jaro přišlo, než co v žádosti obsažené bylo.

Tudíž přednosta s obecním výborem na základě žádosti a předvzatého protokolu, byla Rubinu Abelu vypověď dána, by se v 14 dnech z obce vystěhoval, proti čemu si Abeles Rubin stokrát udání zažádal rekurs, o čemž byl předložený vyrozumění.

Na podaný rekurs Rubina Abelea, bylo k jeho otázce od cuiadu politického rozhodnuto, že obec práce nemá na to proti němu vedení nepravosti jej z obce vypovídati.

Na proti čemu přednostnictva podalo k politickému úřadu své odvolání, že dle obecného zákona, obvojel v právu tak nebezpečného člověka, jako jest Rubin Abeles z obce vypuditi.

Načež okresní úřad odpověděl o samém omylu, co prvněkrát.

Mezi tím časem Rubin Abeles zažádal představené k soudu, čímž s tím uraženy byl, že mu byla dána výpověď v kterés mu byli vytknuti všechny jeho hanebnosti, jak v žádosti tak v protokolu obsažené byly.

Byv při soudě v té věci přečtený, vyslýchán, vyjádřil se, že při tom jedině svou povinnost vykonával, tudíž jak k tomu mohlo přijít, že v té věci k soudu vyšetřovaní byli? A že si přeje, aby ta věc co rychlejší byla, a ve lyči potřebání Rubina Abelina. Tudíž byl vyšetřování předstoupeného upuštěno.

Na to pak dato bylo k soudu povolano veškeré obecní zastupitelstvo, jak se to vyjádřilo to se neví.

Pak později z celých 35 občanů bylo na 55 oddělení k soudu povolaní, kteří začali být vyšetřováni, co obsahovaní. Tom oddělení. Proti čemuž předstoupený většinou obecního výboru z 25 občanů, velební p. duchovní p. učitel zadali k soudu protest, o kterém bylo usnesení, by bylo od dalšího vyšetřování upuštěno, pokud se to netýče o potřebání Rubina Abelce, naby jest-li by tomu soud jinak rozuměl, byl považován tento zekaus co zá. Žnost, a bylo věc podáno věcni aby a protokoli k vyšim místem k rozhodnutí.

Dne 24. srpna 17, 18, 19tého srpna přišli do Malijovic Pruzi jakož to nepřátelé, každý hanák jich měl 12, na faři se ubytoval nejvyšší důstojník s všemi vozmi, které sebou měli, pak byl důstojník: v Otech Frank, v Janu Kropfi a Václav Šída. Strovtyma vojáku se musela dáti záno Káva o potřebách 18 masa, zvečer a Sklba piva, večer chleba s máslem a zase pivo, pro koně se jim z nal obstarat oves, seno i slámu, ostatní žádní nás nebili nebo pili, a pokoji se Leba i Kůže Svoje nedostali, jak předepsanou k po. žadaní měli, pročež jsme všickni dobře vyšli.

Pak dne 26. srpna přišlo druhé vojáky z Magdeburku, kteří zde trvalo až do 22. srpna. Též připadlo na farsko Čtyři, kteří požadovali to samé. Na faře byl se tři nejvyšší důstojník ubytoval proti čemuž p. farář ubytovatelé dělal nemůcky, že oni z zákona duchovní nejsou povinni míti v bytu vojáka, na což jemu ubytovatel odpovídal, že jim za to kousky za koně nic není, ale prosil jej, že jest povinen vyjednávat jejich vojáka, mocně tam pro důstojníka být vykazal.

Po to oddělení byla velmi vzdělaná, šlechetná a přívětivá v osobách velice a krásní lidé.

Dne 23. srpna přijela Poznaňská zemská obsazna 30 mužů s 52 koními do naší obci kterým jsme první den museli koně se vším krmivem a slamou zaopatřit, tak též i mužstvo, jelikož se již jednalo o přímání, tudíž i vše potřeby pro mužstvo i pro koně brali z vojes sklaďů. Pro koně to měli vozy s Klad na Slochovi, kam s jim každý den jeden povoz dáti musil, druhý do Prašeckého k jejich ochránci. Byli zde ubytovaní až do 5. září, kde se také o tom čase opravdělo zachovali

Jelikož nám letošního roku na hojnou úrodu máme dobrou připovídá, nastali pak v měsíci Květnu nepamětné mrazy, v kterých nám hojně odhvilli ovoc ovocných stromů, jelikož byli mrazy ku konci Května a žito již byli vymetané tudíž jim klasy umrzli zvlášť v Kraji. Tak že kdy poli vyhlíželi ovoc zřetem než jeřli vykvítli, bili, jak by již znali bylíž že nebudou hmyzi granátovníci takové žito nemají vpanili.

U nás byli také mnoho tky bez tak že zde jen vpromněn na ost. chovi cipy. Tito mrazy způsobili na vrch polovinách velkou škodu, na ranych bramborách obaly obilí pšenice asi na 1/4 st. vypala ječmen a oves též mnoho vypli by, jakile se již neúvodě jedné lichi pěti, vložtre mo obrazy se úvodu, ohmelé byli poškozené do kraje, vlastně i dis. ostina, tak že byla úroda chmelu jen 1/4 na a platil při sv. Václavě 1500 f až 1600 f podle jakosti při sv. Havle mu trochu vpadlo tak že platil 450 f 1800 f pak se cena pořád lepšila tak že konečně zaplatil až 2000 f pšenice platila 1 míra 6 f 50 až 7 f žito 1 míra 5 f ječmen 4 f oves 2 f 60 kr.

Od roku 1864 až 1866 zaznamenání zde tento kmotr jest z opatřeno stavení Lukas Čerá Františka Trubky čís 65.
roku 1864 v měsíci září byla nová volba obecního výboru byli podmí 1. Bj. 1 Jos. Trubka 2 Jos. Franek čís 45. 3 Václav Hlo čís 15 4 Václav Mikeš čís 28. 5 Vendelín Tkáč čís 50. 6. Josef Kučerík 60 7 Adolf Franek čís 2. 8 Jos. Malý čís 17. 9 Jan Čmelík čís 4.
za poradce mnoho byl zvolen Franek Kaiser klasy do pod nad nepřejal, tudíž byl předešlé volba zvolený Josef Franek čís 45 klasy do toto knihy při nezjednaná

Od roku 1866 do [illegible]
Knihy nezmaneuda a před se veli
Hanuši na radu udaly od nižepsaného
mena

Roku 1868 tu nevěřily drahu společnost Buštěhradská a skutečně povolení odvezla si stavitel a tudíž rozkopování pozemků přikročila a žádala od Simkovic, a platila pozemky jako Sorenii sah po zlíčkem mu 30 f 45 f 60 f až 70 f. Ale byla cena nepřiměřená za tuze dobré pole, až do aby Trupske vykopili a v Mutějovicích nevykopovali žádné šli vykopovati do Zatec, a vykopali je zas až v roku Milostké a už kopili jeden sah za třicet pět krejcarů a druhý den nás zaali vykopovati v Mutějovicích tu společnost zastupoval jejich Doktor pmenem Hanuček a obec Mutějovicích zastupoval Doktor Frejan notář z Kokovic a spolu poslanec zemského sněmu Krale Českého a přitom dne bilo to už v roku 1869. při jednání jsme se souhlasi Doktorem Hanuškem na ten zanase pozemky dojednat nemohli, ale nám dával za jeden sah 70 kr. a obanu Mutějovicích odšli to fl. Bez vezme pěkný nebo špatný pole za tuzo cenu, od se ano Doktor vymlouval že vše Dati s plnomocím od společnosti, tudíž se od vzbuzu tu den spustko a on se vyzdvíhoval že tuz to

nechceme dáti podobrání, že se nejmoc
odhadcové kteří naše dřeva ještě laciněji
odhadovali nežli au naše Dava dáliž 70 K
za jedno sáh.
Odhadci přišlo do ch saudů z Rakovníka
Dopis a navrhnuté odhadcové Sibo: z Kněžic
pranec z Breil a z Proleina kdy Správce
Fürstenberského Knížete pozirna, což jsme
hned odvolali, že takové odhadcové nepřijmeme
že je Knížě Fürstenberský nequesti akcionář do
společnosti když že jeho správcové nemohou
odhadovati že sami odcisle od jejich pana.
Tvrdě samé rozmed by snc i mi občané Mnišeckí
by jedního a Břeskhradska společnost by jednoho
odhadce si zvolili, a společnost si žádala správce
Krausovického z Breile a mi jsme si zvolili
z lesních průmyslu k. Josefa Soarce a pro
hodilo se hodnocení: zavolo se odhadovat od Mi
lostivého klad na rejnitovem k. František
Kraupa byli majetníkem toto pole či samé
bylo to toto roku 1869. předzemní vyšetřil a osobně
se by odhadovalo kdyby vlast ten odhad jak Sou
dat Breil a od saudu byl přítomen pan
saudní adjunkt Milota a naš zastupce
Dr Trojan a ze společnosti D Hanišek a Biž se
přisto dobce a viděla komise že se odhadce
nemohli nesrovnávati kdyby porovnali rozhodně

že Hrčí zalnivka. Bardipanu což jsme byli
nejbližší hned druhý den vnuceli by sobě
naše pozemky přehlédnul a tak přísahu vzat
takoj i druhý Dva Soarc i Breil pod přísahu
vzatý byli.

Tímto odhadu vyšlo najevo že naše pozem
by nizko bratz, kdyby jsme nalehali by hrabiat
proti takové nizké cení se podal že se v
naší obci potkuch drag kupují nejli Bůh si sobě
Pozor výzvu: proto co potřebuje na kolje kdyby
že na platit jsem sah jako bestoubi navrácení
že ona by takové stavení koumu výcitku drahu
což naš zastupce Dr Trojan tak činil dokaz
protest sepsal a diktoval písaři saudnímu.
Na jaromu Bůh už drahu obrůpem již i Milo
stivému slavoby a u nas Jarosu vykaupeno ani
sah neměli nalehal sam jejich Doktor kespakmu
při Břeskhradek jak se sam vyjadřoval na spole
Pozor by se naši obci vzlastní ahled vzal na
pozemky naše že je drag platit musejí nežli
ve vůležitých obcích.
Na tato vyjadření Doktora Hanišek naše naš zastupce
a Dr Trojan skazuh by jsme obanu Mnišeckí
aby sobě z nasich spolu obecnuo odhadce
volily, a by aby odhadk nesehny pozemky Kraj
Praha ohen vzíti a jemu to předkazati zu

odhad. Tudíž vme také přistoupili k stanovení navrhů a zvolili odhadce: Františka Trůbsa mazedníka čísamu 65. lé a Josefa Hübnerka čís. 40. lé to ale příčiny že oni dva co odhadci při jiných věcech soudních pod přísahou zvlášť byli a to proto tedy času předmosta což on ale malo zmoci při stanovení odhadu měl a přitomen byl poněvadž byl hospodářem, tudíž si přibrali k nimi odhadci Václava Hesa čísamu 15lé a stanovení to byla velká práce ale nejaké stanovení přispěl a zasluhuje má František Trůbsa čís 65 neboť on vyrazil plan nebaliž kamenů odhadu což tito okrajkosti znamenáme, Bylo ještě někdy k stanovení odhadu přišlo.

Když je pole v první třídě tak se počítá co se 1. rokem obírá začnem odvozimu, ale se obírá se ze hlizmek na peníze: na příklad:

1 strich dobrého pozemku dá ozim čistého výtěžku	50 zl
po ozimu ozeplé podzimní ze výtěžku	80 zl
to ozeplík ječmen ze po výloze	80 zl
pozemek jebl dá výtěžku	50 zl
Tímto nám vyjde Suma čísta ...	260 zl
Od toho opět dividujem a vyjde nám	60 zl

a na nich sedesat zlatých musí být kapitál vyroucení 1200 zlatých tudíž jeden strich pole se může odhadovat za tu sumu, a jeden such pole

za 1 zl 50 kr. a Bely pole dalo více výtěžku nežli jak je dole udáno, vyjde nám drože, a Beze t spatnější, počítá se tak jak v nási, ale pamatovat se musí vždy naše a vypočítat tuž dráha rezá opět pozemků, že jest těsc a obtížnější vzdělání, to ať si každý vypočítá takto:

za rok na to pole jezdit orat dál anebo objet	2 zl
oplet tuž dvakrat	2 zl
6 zemů obkazka	1 zl
že jest rozpůlené ri tuž orat a vlacet	2 zl
tuž je prokopanka, vio vyriská aneni tak úrodný	
jako druhé	6 zl
za dahlizení od hospodáře na to pole že musí	
obkázet okolo Drátky	1 zl
pro mandele obzizku	1 zl
tu nám vyjde suma padnadi zlatých	15 zl

a na tuch padnadi zlatých musí být kapitell tři sta zlatých na 5%. a by hospodář a nebo rolník měl tuch 15 zlatých krito na jeho zaplatku výše pomenovaném

„Národní divadlo!"

V letech čtyřicátých pojata myšlenka vystavěti veli „Národní divadlo". Roku 1845. podali přední vlastenci a čeští měšťané prajíti žádost stavovskému sněmu o zřízení českého divadla. Žádost přijata, avšak v bouřlivých dobách před 1848. a hlavně v tomto roce upadla v zapomenutí. Musil tudíž národ vlastní silou pomoci. Ujal se r. 1850. Stav na zřízení českého Národního divadla v Praze, a počal sbírati od národa příspěvky.

/.

Pohu 1862. jedil zemský výbor nákladem země na části staveniště divadla prozatímně, kazje se bralo až do r. 1865. – Bylo to r. 1868. na den sv. Jana 6. května, když položeny byly kr. divadlu základní kameny, pocházející od Šoubina, Sacherovy, Crehova, Tomami, Zemanties, Scatola, Výšehradu, Chartiaxovolib. Hlasovány byly za veliké slávy: Výborné slavnosti vedl zp. J. A. Čeka, J. V. Kaschovského, Dr. Ruzay, V. Tomy, Vlaclaty, Gab. Žižky, J. Ot. Ariera, V. Fiedl, Václavka, J. Zacha, F. Hellera, H. Sonnenfeld, Mr. Tyrše, F. Slavnera, Z. Zyonka. – Plány vedl a stavbu vedl Čeh pod. r. Zikh. Stirkami a pomocí země vyrodil náklad na 11. d. r. 1881. 1 mil. 800.000 zl. V r. 1881. dne 11. září mělo být 11. d. odevzdáno veřejnosti. Přes to přid tím na poč. 1 přízemných tmj: novemanželů hraběcí Rudolfa blg. přino. Střemie, odporo 12 hod, pak jarním opět otevřeno v 1. Bohužel nedovolo však k slavnosti otevření 11. d. – Dne 12. června 1881. k vůli opět v 5. d. pojáv, pirnou pry klempíře Jan pracovaly a s jarní rychlostí stavil se věhem národ his 36. let trvaal. – Vlake bylo to netiší a hromadě odtlo se národa v klubnách vrací jeho. Ale pak větší byla vynešená v pravdě velkolepá oblavnosti, kterou osvědčil národ na oči k ochranu rychlému zhudování našemu českého umění. Všechny mi oblíbkami, které počaly takřka hned při pojáru 11. d. v Praze i mimo ni, byly to v krátké době 350.000 zl. z toho 250.000 zl. pojednoho, ja byl alou 100.000 a 150.000 zl. které vzala na sebe země, volivši na tudou k hypotéka pujče. Nyní při znovuzbudování opravny vody, kterými nebudovy dříve trpělo. Zachovalého jeviště, které je mimo v celém světě jejeno z jílega. V zakopaném sousedním domě a prozatímní divadle jejeny skladiště, tím vyrolo 11. d. o vše nyj. tělím. Náklad pojnovolo 11. d. asi 3.100.000 zl. – Co pojáru nab. 800.000 od pojáru co pomnožení 1.300.000 zl. – Národ stojel na 11. d. stirkami více než 2.000.000 zl. – Všechat se ukaje 1 mil. národ stejně veliký, který by byl k podobnému kulturnímu a národnímu vůli stojel dobrovolnou oblavností jednotlivcům stejně velikou! – Znovuzřízení budovy 11. d. odevzdáno českému architektovi J. Schulzovi, prof. na české polytechnice. – V listopadu 1883. budova dodělano. Nyní stojí krásna na břehu Vltavy, jeho vyplněný sen, jako zlatý zámek z pohádky, krásná, nádherná — a posvěcená tím nejčistnějším nadšením s jakým národ naš ji stavěl.

Arci na jednom bude nyní mnoho záležeti: velikému se stálo zhudování Národního divadla, a ne menší práce stáli bude jeho udržení.

Všechat prospívá, roste a kvete a zdárně plní po všechny časy budoucí veliký krásný úkol svůj.

Poznamenal v knihu tuto dne 25. února 1892. vnuk zakladatele této knihy Bohumil Fr.

Roku 1868 povstal český národ po prohlášení zakázaní že se smí spolčovat lid a ve sehnze se svolavat veřejně pod širé nebe tak se tedy v okresu Táborském všechnem důvěrnicy a potkrotu milovné obcani sesli v Radnici a z okresu Tábu Strasecí a Křivoklátu a uradili a usnesli se by se tedy sehnze veřejna na Pravdě jest tedy zámek mezi Dvanáctinami a Neplátky a povolení se žádalo v Táboru to se přiznuje že se den stavy zámek na Táboru okresu nalezá, ale povolení se neobdrželo bylo to ustanoveno na den

Naden den bylo krásné počasí tak se vnesa obci sjelo ze všech okolních obcí rolnicí a lid všeho druhu a bylo to pestré podívaní v pořadu všechno se ubíralo, Mistejanický napřed s praporem nesl jej. Pravá Česka ještě svobodný jel na koni jehnyho šimla měl a prapor bílo červený, a pak hudba napřed hrála v zozejkama praporečky naních obrazeny na byla to krasa!

Za Městečanickými šli Malostky též s praporem jen pěšky s Pesnáhnesky a také též s praporem Knějovetky též s praporem na koni a bylo jich mnoho na kanicích Sedomatky na vozech, ženské, hosi, i zcela se zúčastnily tak že tu průvod Dříž jsme dojeli Domažlicemi na ctyrech hodiny Vlastky byl neb u Velkostého rozcestí na nás čekali Skalovetky na kanicích do 40 ti pak z Hroucové též na kanicích a lidé pěšky byl to průvod nádherný a malebný.

Když jsme přijeli do Domažlic tam bylo postaráno o koni do chlevů, a lidé se seřadili a skrze klestovou bránu která před Sokolem postavena byla vzhůru na Pravdu se chůbau šlo, Dle lidé pravili že je u pana faráře nebylik č. kra obrazník, poněvadž jestě hejtmanství přizvané nebyli, tj tam byli zatím příčinou že ancu tabor povolen nebyl aby lid do toho shromáždění upudil a nemíru nečinil, ale lid proti západu před jen se tabaru zúčastnil a své přání projevil.

Když ancu průvod chůbau celé a s praporama přišel na ancu vrch a starý zámek Pravdě, tam už bylo Lisice lidí a ze všech úst srdečné pozdravení „na zdar" a Hlavá Horníně celé se ozívalo

a mnohokrát opakováno bylo.

Dunilé na place tam tarem zámku nemohl tak velká žádný pro množství lidí se nikam pohnouti při vzornem pořádku, což se jedna hrubá Střídla, bylo tam více band hudebních, až tu najednou ze Tašce pan Krejčí vystoupil na lavici (poněvadž byl malé postavy) a lid volal: (by umlkli a přestali a hrály národních písní) takto:

Davám vám hrdlu krojili se hodně, a lé mezi jeho řeči se ozívali z lidu hlas že potřebuje země kapitánu ti pádný a také v skutku až do večera se lid bavil při zpěvu a hrubě národních písní.

Nato se Dříž tuto tabor zapovězen byl, nové schůzé na den 16 srpna žádalo oswolení na zbaru u Hebau, ale zase se žádné povolení neobdržel a to od úřadu z tamu.

Když přišlo 16 srpna zase takové účastenství bylo na zapovězeném Taboru jako na u Pravdě, a le v tabaru Hebackém začalo se vzbírovat příspěvků Dle byl průvod lidí schůzi a Skutečné zmeši obec a sousedé byli opakuje za tabor na Pravdě Jan Krauza ke 20 gl za tabor na zbaru Václav Hes či 15 kr František Trůksa Mimoň Lavička Josef Sedmera Václav Stěbr všichni po 20 gl. tím podotknu tím že Aby z ze

nezkladnou že nám spadnyl není asi
skutečně zfandovali krajcaři Hesovi
Troksmi vozi, Lauschovi Šubrovi a Šumerovi
kraví ale byli tu ádnici dva sedláci
slabci Šumera Lavička a Šibr zapletli
Již jsou chtěli kráví do Habarnika vzít a
prodat, ale Hes Krejza a Trukse nezapletli
a jiní vzali vozi do Habarnika a toho dne tam
také prodali, jeden vozl a adhaušuf byl za
35 zl. jeden, a to se vykonavalo pod Stráží dvanáct
ablichů a soudní ádnikl drželi licitaci
mezi Hirsinfeld byl z Sibřičského rodu ale byl
fašian ádnichlinu při sandu v Habarnice
a Již ty fandunky se pachci dili tak sminí
chodil sluh abresmiu sluhau a u Lavičkau
má Josef proněk či 45 le toho času předmět
a ke reči abresmiko sluhy Františka
Šubrta prý měl

Kpamiti to zaznamenal Dne 28 prosince
1870 v Mutějovicích { Václav Hes v ádnicích
předsaveny

Roku 1870 a 71. byla tuha zima a sníh
byl velmi mnoho a pod sníhem Dace
la rozmrzuto neb napad sníh na metau
zem a drzela ana zima až do samého jara
když do začátku března a žádna voda z toho
mnoho sníhu neteka, všechna se zadržela
do jarních a Březen měsíc byl tak pitný
a Septy že bylo po ostatk a sílnicích mnoho
prachu a stromy nazmrzli tak tuha až mčli
tam měsíci březnu ale přišel Duben měsíc
naramný studený a mrazivý a moc byl už
tak studený a mrazivý že se ještě malo Dne Hoseck gdyž
ubral nastromu byla taka tuha zima gmr
zlých mnoh Dávali vynu zimi že byla rozmr
zuto a mnoh hvězgase že v Březnu bylo teplo
že se stromy rozpučely a pak nastaly mrazi
tudíž že zmrzli, to spíše malo byli než ana
zima. V Postolopert zmrzlo knížeti Svea
zenberkovi as 10.000 stromu a u Lobozice též
tak mnoho, poněvadž tam byla již teplejší a stro
my byli již rozpučeni a tudíž zmrzli.
Teplo nezůstalo tak až do 26 Maje a bylo při tam
naramni sucho tak že žita trpne mnoho sloupků
trsyuelani ustazali.

1870 Chmele tako rotně byla ž úrodz ale mi
nem úplná úroda aplatil jeden cent
za 150 fl a stoupal nahoru až dostoupila
cena na 240 fl ale již to mili jen kou
Miře a malo kdož rolník, ale začalo mu zase
padat zaus a byl anoy rok už jen 170 zl a 160

1871 Obili byla tako rotně úroda též ze sklizně
a mnoho pšenice bylo skazených, aplatilo
obili 1 mira žita 4 f 50 x až 80 x 1 mira pšenice
6 f 50 x až 80 x 1 mira jeřmena 3 f 70 x až 4 f
1 mira ovsa 2 f 40 x až 90 x rýže f x
1 mira brambor f x 1 cent ostrovky 80
až 90 x cent žitné slámy 1 f 30 x až 1 f 50 x seno
cent 2 f 50 x

1871 Tako rotně se zřídil volný mezi pokrevní
spolek, Václav Hes té předmoci dal provolat
by se mohli přihlásiti kteří by takový spolek
činili dotromady, což se vlastnoručně každý
podepsal, a kolik celkem bylo už se takovýto
spolek zřídil, a stanovy se ustanovily ale hlavní
výbor zvolili takto: František Průša

zastarostu Václav Hes za jednatele František Hilbe
pokladník a výborové p. farář Ignac Kovařík, František Líška
František Kubínek Hynek Zavička Josef Fedmera
a Josef Abelt; tud byla otázka kam zřídit bráu
Ledoham se to takto dal, a toho samého času
měl naprodej domek až 75 žid Ruben Abeles
Lidiž se odnej domek koupil za 2 500 zl i zrekla
se kupečtvi, a obchod prodeje se začalo dnem
1 Dubna 1871. a mnoho bylo všech dohromady 81. a kdo
by měl složit 20 f 50 x ale složilo jich jen as
60 mužů ale částky a druzi po 1 f 50 x a obchod
dnes máme zl vprovizu 40 zl

1872. V Květnu měsíci 25 na 26 stihla českou vlast velká
Povodeň průtrž mraků, tak že krajiny: zvláště při Platěx potoka
ležící, veliké škody na jmění utrpěli, tak též na potoku Radeš-
nickém a na řece Berounce. Mnoho lidských životů padlo
za oběť, vrátil o 14 letících asi 40 osob, a vůbec jinde kde
povodeň zuřila, více neb méně lidí a dobytek pohlbila.
By se nešťastným rodinám ulehčilo, byli v celém Rakousku
dobrovolné sbírky a stát povolil na roky, s jistou nemocitou,
dluhu, že město Rakovník obdrželo 100000 zl a městanové
30000 zl, okres rakovnický též 30000 zl. Pro znamenité
jmenovaní povodně není možné jednotlivé příběhy uvésti, jelikož
uvedení jsou vydáli tiskem zvláštní brožurky.

1873. Dne 21. října 1873 byla předvzata volba obecního zastupitelstva.
Byli zvoleni následující:
z III. sboru byli: František Soukup, Venceslav Bláha a Václav Hl
zastupitel. za náhradníky: František Hulka, Kopel František.
II. sbor: František Fruka, Kroupa Jan a Hynek Lavička
obecní náhradníci: Frant. Kubínek, Adolf Franek
I. sbor: Frant. Sliva, Melo Josef a Josef Sedmera.
náhradníci: Roulík Jan, Kubínek Josef.
Dne 29. října bylo volené obecní představenstvo:
za starostu byl volen František Fruka
obecní starší: p. Jan Kroupa a Frant. Soukup.
pokladník: p. Venceslav Bláha.
úroda. Vroce 1873 byla úroda na obyčej dobrá, slámy zůstalo, ale zrna v průměru
nadel na míru. Pícu zelené úrodu hojná. Cena pšenice na výsev: jedna
žito míra 5 zl. ječmen 5 zl. oves míra: 3 zl. pícnice za 2.50 kr.
Chmele byla úroda prostřední a cena průměrná: 120 zl. ct.
chmelní tyčky v ceně průměrné: 1 kopa 8 až 10 zl.
Vroce bylo na stromech málo. Řepa a brambory úroda dobrá
cena jeden ct. řepy: 90 kr. brambory jedna míra 1.20 kr.
1874. Vroce 1874 byla úroda na slámu prostřední: pšenice sejpala na míru
úroda žito 5 na míru, ječmen na 2 míry, oves na 2 míry. Cena pšenice 5.50
žito: 4.50 kr. ječmen: 3.50 kr. oves: 2.50 kr. Luční píce byla
úroda prostřední, jetele byl špatné. Cena: jeden ct. 4 zl.
Slámy jeden ct. 1.50 kr. Chmele úroda byla i nás prostřední
a cena byla od počátku 160 zl. až na 200 zl. v měsíci listopadu
byl vyprodán všechen. Bylo ho v obci: 199. žoků.
Vroce byla úroda prostřední. Řepa a brambory se úrodily
špatně, an bylo velké sucho, zvláštěj po Mrzej poli: 30 kr.
cena: 1 ct. 75 kr. a brambory míra 1.40 kr.

~~1874~~ 1880 Připomenutí.
Dne 15 prosince 1879 byla předvzata volba obecného
zastupitelstva. Byli zvoleni následující.
z III. sboru byli: František Lička, František Lička, Antonín
Ulbrich a Jan Černý. Zástupci za náhrad. Jan Marší a Frant. Brabec.
II. sbor. Frant. Fruka, Frant. Tvrdý, Václav Sedmera, Josef Hubínek
náhradníci: Frant Emingr a Václav Krob.
I. sbor. Jan Kroupa, Frant. Soukup, Josef Sedmera
a Josef Fruka.
náhradníci. Vít Ulbrich a Hynek Lavička.
Dne 23 prosince bylo volené obecné představenstvo:
za starostu byl volen Václav Sedmera.
obecní starší Josef Fruka a Josef Hubínek.
pokladník František Tvrdý.
První tokečary ustavující zastupitelstvo ze 12 členů.
Toto samého roku byla za koupenou nová stříkačka
od p. Františka Smekala továrníka na Smíchově
v Praze za částku per 1330 zl. r. č. Pak se utvořil sboro
vý zbor čítající 37 žených členů z nichž zvoleni byli do výboru
takto p. Velitel Josef Hubínek jeho nástupce p. Antonín
Fišer, za předsedu p. Josef Melo, za jednatele p. František
Libalka. Na vyzbrojení sboru se za koupilo 37 přilbic 37 pasů
35 sekyrek. 38 obleků plátěných 2 trouby pro truhlíře 2 trubky
trouhlasové a pak 38 pistal. Ke vyzbrojení stříkačky bylo 300
metrů hadic, a 8 metrů savých hadic. Vyzbrojení 1 meze
stále nárokovaní 1 oblek plátěný - - - - - - 6 zl.
1 přilbice - - - - - - - - - - - - - - 5 zl. 35 kr.
1 pás se vytyrkou - - - - - - - - - - 3 zl. 55 kr.
1 pistal - - - - - - - - - - - - - - - - 30 kr.

Dále byly za koupeny od té sumi firmy, trzebříky k lesení, pak jeden provaz 25 metrů dlouhý, a jedna 2 metry dlouhou hadici.

Co úrody týče byla k úplné spokojenosti; chmel se vypěstovalo dle roku 325 balíků, průměrná cena byla 150 K za 1 metric. cent.

Pšenice	platila průměrně 13 f 1 kilo. a 1 hektolitr za	10 f 20
Žito	" " 12 f 1 " " " " "	8·50 f
Jemen	" " 9 f 1 " " " " "	6·48 f
Cočka	" "	14·—
Hrách	" "	8·—
Vues	" "	3·20 f
Vika	" "	8·—

Dne 27. prosince 1882 byli provedeny nové volby do obec. zastupitelstva a zvoleni: Fran. Franěk č. 74, Fran. Prelec, Josef Tainer st., Ant. Vovsky, Fran. Šlitr, Fran. Fruhy, Josef Fran., Josef Hejda, Josef Kubínek, Vac. Šrámek, Fran. Ulrich a Fran. Soukup.

Protože ale byl proti tomto volbám od některých pěnáslivců zejména Josefa Trnky, Jana Kroupy, Viky Ulrich, Ant. a t. d. podán protest, zdůvodňa volbu starosty a po vypovězení protestu, který byl Vels. místodržitelství co neodůvodněný zamítlo a byl pana starosta teprv až 2 unora 1883 a byl zvolen za starostu Fran. Fruhy a za pány radní Fran. Šlitr
Václav Šrámek
Josef Kubínek

Roku 1882 brzy na jaře počaly silné bouřky s velkými lijáky.

V měsíci 23. května blížil se k večeru od západní strany velký mrak, provázen vzdáleným hřmotem. Po 10té hodině večerní přiblížila se bouře nad obec Mutějovice, kde silný liják a strašná bouře řáditi počala, jako by soudný den povstati měl. Hrom udeřil v obci dvakráte a sice nejprvé do věže kostelní sv. Václava, prorazil zdi, vjel do kostela a více místech omítku sazil. Pak v několika minutách udeřil blesk do věže kaple sv. Prokopa, sjel po věži, přerazil trám a po železných klešťech, jež spojují zeď, vjel ven a vyrval ze zdi kameny.

Roku 1882 o sv. Václav slavil pan farář a titulární děkan Vojtěch Hněvkovský 50té leté jubileum, ku kterému pro něj tak pamětnému dni od místního občanstva jakož i ze spolků dis. odborů a dobrovolných hasičů blahopřejné projevy učiněny byly.

Antonín
starosta

1883. V březnu vysázeno po obci 36 kusů skolkovaných lipových stromků od lesní správy v Domaušic, většina vysazena byla ~~tu~~ na prázdné místa jako za Jana Kroupy, Olbry a pod Kopcem.

V témž roce byla obci poskytnuta státní nezúročitelná půjčka v částce 1984 K 50 kr., jež měla býti věnována na správu cest a silnic Kanalní, K urovnání rozdílů povodněspůsobených a podobným účelům. — Dokončeno ale bylo pouze měření na místě toho vůči zapravení dlužných a daně, což takřka celý rok tato půjčka činila.

Silnice ke žlanu a sice od Fouta Lišky až přes příkopovala se přičemž s kamením, který takřka všichni rolníci ze skály za ustanovenou cenu na voli a se jako stůl mrovné na to pak štěrkem ze štrkovny pod Kupeckým vrchem zavezl. Tak že velmi dobře upravena byla a pohled pěkné silnice tvořila.

Skládka u školy se na jaře dodělala a na to zakoupeny malé kruhové a jehličnové sazenice s panství petersburského a tam nasázeny.

Též postavena v tomto roce vodní nádržka proti Jana Kroupy stodole, kamž pramenitá voda svedena i močůlka za příčinou hnůjmy, tato vodní nádržka sloužiti má k čerpání vody, pro stříkačky v případu požáru.

Úroda chmele v tomto roku nebyla znamená úhrnem 324 žoků (ve váze 395 met. gl. bruto) za to však cena byla uspokojivá nejdříve se prodal za 150 zl. 50 kr., průměrná cena 130 zl.

Jan Kroupa
starosta

1884. Na jaře vysázelo se hnůjmy sazenicemi celý kus na rovinách od cesty až na hranice Kředlické, jakož i stromy částečně pod kopcem. Pak stromy takéž, však od domku Šuterova až k cestě ze skály vysázena ovocnými stromky a sice 125 kusů ořechů, většinou druh papírky zvané a něco třapačů, kteréž skolkované od lesní správy v Domaušic zakoupeny byly.

Mezi bylo pak nasázeny byly stromky třešňové (druh velké černé třešně) 185 kusů a to 150 kusů s panství petersburského a 35 kusů z Krusovic.

Na zřízení zimní hospodářské školy v Radonicích věnovala obec co příspěvek 25 zl.

V témže roku zasázena opět v žatci vzhledem k zamýšlenému velikého švindlu schmelem cizím chmelárna, „Ein Kranz Kovaní chmele", ku kteréž z dejší obec na tomto vyběhnutí přistoupila.

Obecní zastupitelstvo uvažujíc nechybnou potřebu zřízení nové silnice, kteráž by vedla hlavní spojení s okresem Louckým a Radonickým, usneslo se při schůzy 4. června 1884 odbývané, se stavbou této započíti, což také učiněno a příští jyž rok postavena část této silnice a sice od Velkého kříže podle pozemku č. p. 43. o délce 220 metrů mohl. Svým časem může přejít ve správu okresu.

Úroda chmelní byla toho roku nedosahující celkem 393 žoků ve váze bruto 354 met. gl. cena průměrná za 50 kg. 90 zl.

Roku 1884 Dne 28. září p. o poutí v. Václava p. slavil řídící
učitel p. Václav Bohounek 50tý létý jubileum svého při škole
působení. Již 27. ten večer byl od spolku hasičského a Dívčích
odchovanek v zastoupení obecního zastupitelstva, školní
mládeže a mnohého občanstva uspořádán slavný průvod
s lampiony při hudbě po obci. Průvod zastavil se před školní
budovou, kdež vyšel oslavenec se svými syny. Školní mládež
zapěla nejprvé píseň, pak žák Karel Soukup přednesl hlahol
po něm obecní starosta Fordy, pak velitel hasičského sboru pan
Josef Kubínek, dále předseda Dív. spolku p. Vác. Šedmera, načež
zapěla školní p. učitelové několik sborů.

Oslavenec tímto dojat, sbor poděkoval všem srdečně.

Již před večerem oznamována slavnost vyzvoněním prápory.

Po odbytém zastavení odebral se průvod při hudbě do
hostince p. Adolfa Hypdy, kde při výborné hudbě Kapely
p. Rubínka a při zpěvu se bavilo velmi dobře — čímž
večerní slavnost skončena.

Druhý den na to ráno byl budíček. Časně ráno
obešli hudebníci obec, zvěstujíce hudbou občanstvu, že
dnešním dnem slavnost započne, což bylo i výstřelem z
kmoždířů ohlášeno. K 9té hodině počaly se korporace
místní a cizí ukazeti jmenovitě: Obecní zastupitelstvo
sbor hasičský, spolek Dív. odchovanek a veškerá školní mládež
pak sbor Dobrov. hasičů z Kněževsi s hudbou, též sbor
hasičů z Vesudimě s hudbou a konečně z Krupé.

Před 10tou hodinou hnul se průvod při hudbě ne
sdružený, tři Kapel a chlapy z kmoždířů, kráčejíc kol obce
průvod zúčastnil se též pan Dr. Dr. Jan Vojtěch Hnojkovský
a p. Ullman farář Kněževský.

Před školní budovou zastavil průvod, kde oslavenec
vyšed, byl od zástupu hlučně uvítán.

Vyzvé 3 žákyně: Marie Beránková, Františka Hubín-
ková a Marie Šedmerova blahopřály, pak starosta Fordy
jmenem obce, co žáků bývalých, kteří věnovali oslavenci
krásnou stříbrnou v slunci zlacenou tabatěrku na pa-
mátku s nápisem Věnují svému učiteli vděčné žáci 1884.

Pak blahopřál předseda Dív. odchovanek p. V. Šedmera, na
to nejstarší žák p. Jos. Mlč, konečně pan farář Kněževský
P. Ullman a zdejší p. Vojt. Hnojkovský, načež v průvodu
družeček a obklopen věncem odebral se průvod do Chámu.

Po skončených slav. Božích doprovozen oslavenec v tom
samém pořádku do školní budovy, kde se Davy hlu-
čely.

Ve škole byla připravena skvělá hostina, které se
zúčastnilo mnoho mužů a jiných hodnostářů a četné
telegramy a přípisy blahopřejné byli předčítány.

Odpoledne ve 4 hodiny byla na poušť uspořádána
hudební a pěvecká akademie v hostinci p. Adolfa
Hypdy, večer pak obdržena konečně zábava, při
které na všeobecné přání zatančil oslavenec s ouseďkou.

Fordy
starosta

Až do roku 1884 byla zde dvoutřídní škola.

Téhož roku byla na žádost místní školní rady a podpořování C.K. okres. školní rady povolena velislavskou C.K. zemskou školní radou III. třída, která se měla 1. listopadu 1885 otevříti, an již druhý učitel p. Vilém Fitelbach ustanoven byl. Velikou v tom čase znamenitou změnu v učitelstvu se udaly, byl těmi okolnostmi zdržen a nastoupil teprv 1. března 1885 a počal 5. března I. třídu vyučovati, která prozatímně u pana Hynka Tavečky umístěna byla.

V měsíci lednu prodáno veřejnou dražbou Dříví v obecním lese v černých pod uhelnými doly p. Tohna a sice na vlopatě v jednotlivých dílech. napotom v měsíci březnu se opět ula plod (plamina) zarenicami lemími vyřezala.

Dne 11. května odbývala se v zde ejší obci pan. schůze chmelařů z českých okresů ohledně zařízení první české chmelní školy na chmel v Rakovníku, ku které schůzy jež se v hostinci p. Dr. Hejdy na sále odbývala, se sjeli zástupci takřka z všech krajů obcí hlavně z okresu Rakovnického pak Louského, Slaného, Kouřimského, Kladenského a Královického, přítomni byli hlavnejší osoby z Rakovníka jako starosta okresní p. Ignác Zierpel co předseda podniku zmíněného, c. k. okres. hejtman p. Mandlinger, okres. komisar p. Meidl, c. k. školní inspektor p. Tarov a veřejnosti mnoho pánů inteligentních z Prahy zástupci spolku pivovarského a odborné žurnalistiky, zástupce zemědělské rady a t. d. Po skvělých a řádně odůvodněných řečí zvolil p. starosta okres. p. Šanda sládka pak pana assistenta Hakly z Prahy usneseno jednohlasně, že se má zřídit v Rakovníku První česká chmelní škola pro české okresy jež příště téhož roku ve skutek uvedena býti má.

Po schůzy této byla v témže hostinci uspořádána společná hostina při které se mnoho českých přípitků pronesl.

Schůzy tělo se zúčastnilo přes 500 účastníků, kteří kromě v ostatních hostinách, jakož i pro pevný hostů vše připraveno bylo, a uspokojivě obslouženy byli.

Zároveň při téže schůzy byl od přítomných zvolen

prozatímný výbor, jemuž dán za úkol potřebné kroky a práce, týkající se onoho ústavu vypracovati.

Jeho cís. a král. Apoš. Veličenstvo ráčilo Nejvyšším rozhodnutím ze Dne 3. března 1855, uznávajíc dlouholetého působení v úřadu učitelském, udělit učiteli Václavu Behounkovi stříbrný záslužný kříž s korunou.

Kříž tento byl řád. učiteli Dne 26. října 1855 c. k. okres. hejtmanem panem Mandlingrem v Mutějovicích po dojemné řeči před školní hudbou, kde veškeré místní korporace a spolky, mnoho okolního učitelstva, školní mládež a velký zástup lidstva shromážděno bylo, slavnostně zavěšen a provolána Jeho Veličenstvu, Slavá mužů zahrála hudba Rakouskou hymnu.

Slavnost ze strany občanstva se prokazala tak, jakož i blahopřání, jako při slavnosti 50 jubileum c. k. Císaře.

Odpoledne uspořádán v hostinci p. Dr. Hejdy banket, při němž různé přípitky pronešeny byly.

Spolek

Rok 1885 se zapamatuje zajisté každý, zvláště ale
náš rolnický, an následkem přes příliš dlouhé krajské
sucha tak řka mimo chmele a brambor vše částečně neb
docela zničeno bylo, neb nepadla, tráva hned po jarní
sji a do přečesání (1 časnou) nepřišla tedy bída byla o krmivo pro
dobytek takže na podzim cena téhož velmi značně klesla
Setelé vzešlé skoro žádné nevzešlé ječmeny a ovsy mohl
se kolikrát koncem naloučiti na jaru, částečně poskytl ozimý
pro krmu zrna, ponevadž stébla byla tenké a tedy více ovsyp
Brambory se letos rok mnoho urodily ale velmi nadílně
k thilobě, an se z nich teprve po nastalých deštích počal
růsti a když se vybírali, z nedozrálé ještě byli.
Až chmele byla veliká úroda celkem 6 6 žoků co
přečteno bylo a číslováno ve váze až 6 0 0 meb. zl. bude
a mnoho bylo prodáno toho zpatnějšího jež se ani nečítoval
Cena však byla porozlična a vůbec malá neb ráže se
počal prodávati okolo 60 zl za žoky jenž nato mu stoupla a
mnoho se prodalo za 75 zl za 73, a vždy níže a níže až
konečně za 40 fl. a i za 30 fl.
Ten rok náslekem deště ku konci česání mnoho
plesnivěl a kdo se opozdil musel polovičku nedati na chmelnicy
ponevaž byl tak černý jak borůvky sušené.

Štorek

V roku 1886. bylo opětně velmi krutá a dlouhá
zima jež trvala až do 22 března, tak že do toho
času výborně na saních jezdilo, poslední dobu pře-
padával sníh takřka každodenně, že bylo před velkou
vodou velká obava, an tedy na rčovtích a všude
jinde přes 2' vrstvu a sníhu zvýše na 1 met. bylo.
Od 21 března počalo trochu tát, což se ranními mrazi
stále zdržovalo a až do konce měsíce to trvalo tedy
vody, ačkoliv byli dosti velké, přec dle očekávání
takové nebyli.
Na jaře koupeno od lesní správy z Domanovic
250 agatových stromků, jež se v obci po jarní
jako pod školou a pod kostelem a tř. vysadili
Zároveň koupeno opětně 30 kusů lip na vytvo-
rení po obci.

Úroda v roku tomto byla na stánku výno-
sná, nikoliv však na zrno, an častými a vydat-
nými vlahami obyli většinou tekl ponevíce
pšenice, která pak dala zrno, jako jindy opatná
zadina, důkaz toho že i větší rolníci zde ani potřeby
svou neměli a mouku kupovali.

Co se týče chmelní úrody, byla uspokojivá neb na
12000 Kopců vypěstováno 502 žoky chmele ve váze 450 meb. cent.

Začátkem ceny byli dobré, neb z počátku se prodával
za 80 zl. per 50 kg. pak stoupal a do sv. Ludmily a prodal se
nejdříve za 104 fl. Ale to ale počal stále klesat na 70 fl. - 60 fl.
a tř. až konečně před sv. Havlem na 40 fl. opět.
Ten rok se ho mnoho v nižší obci za menší ceny prodal

Rok 1887 se může měřit s rokem 1885 totiž na nepřetržité sucho, jež panovalo toho roku po celé delší době a sice od posledního května vyjímaje ke konci srpna několik ochlazení nepršelo až do zimy, což naší lidu toho špatna ozimní ovy byla zmo nevzcházelo, poněvač půda byla tak vyprahlá, jaktby v peci palena byla. Vzhledem ale takovému přetrvalému suchu byla úroda polní (obilí), jakož i hlavní naše plodina chmel znamenitá. Tomu máme jen co děkovati našim hlubokým přeoráním, jež po jaru stálým deštěm dosti se navlažili, to pak onomu přetrvalému suchu vzdorovali.

Ovšem na více jiných místech mělo se to jinak, kde úrodu většinou spálenou měli.

Sucho to daleko široko a cizí země zasáhlo.

Co se týče obilí bylo až na ječmen, jež slabší byl, velmi vydatné, zmo vyrostlé a namelené, luskoviny nebyli sukem tím nejvíce a také skoro žádné brouky nenacházeli.

Nejlepším však toho roku pro hospodáře z Dyšného byl skvělý prospěch za chmel, neb byla prodána úroda na 12300 kopách 437 žoků ve váze 750 liber cetlí, jež byl velmi krásný co do barvy tak i jakosti, že na mnoha roků tak čistého zboží nebylo, kupci jeden druhého stále stíhali a již při česání, jež okolo 20 srpna počalo prodáváno stále a sice za první cenu 80 fl. per 50 kgl, která se den ode dne zvyšovala, až před sv. Ludmilou stoupl na 145 fl.

Hned na to počali ceny trochu ochabovati ale ne mnoho. Veškerý zde chmel až na několik žoků byl v krátkém čase vyprodán a velká částka peněz za něj do obce přišla.

Jinak ale bylo s prodejem v sousedních obcích,

ač nebyli s touto cenou spokojeni, žádali více — byli ale zklamáni, neb po novém roce se pak prodával nejlepší chmel pouze za 60 fl. a špatnější okolo 40 zl.

Obilí měli velmi malou cenu a prodával se hektolitr pšenice za 6, žita za 5, ječmene též za 5, ovsa 2 50 a vicky 6 50. brambor 3 fl. (tyto byla velmi malo)

Téhož roku též řídil učitel p. Vacl. Bohonek na odpočinek učitelovi v nejvyšší době nepřekročiti 52 roků.

Na místo jeho ustanoven p. Alois Jiří syn bývalého řid. učitele v Kruborcích.

Antonín Zoubek
starosta

1888. Jarní setba roku 1888 se značně zdržela, an tuhá zima letoho dodržela na to opět přehnaly mnohové stále práci polní zdržovali; konečně se mohlo okolo 14 dubna dep. na některých pouze polích počíti sprací.

Když zrcelo bylo nastala opět suchá doba, že jar později stá dobře nevyšla. Rolník očekával stále déšť, který se dostavil až 20. května odpoledne o Boží bed, avšak pro hospodáře zkáu, bym, neb nejen že sponky krup vše ničili zvláště žita a chmel, nýbrž průtrž mračen provodeň mnohem větší škod nedělala, an brázdy na chmelnicích rozmešené odnešela ano i stycené podle struh vyrvala, a celou ornici na mnoha místech odnesla, skoro na všech polích byli rozlle vymlaty a mrva odnešena. Luka byla podobna velkému jezeru, poněvač se kanály na zámní silnici nezapali s bečma a splávím, tudy silnice tvořila hráz a voda až přes silnici tekla.

Dlouho trvalo, než po oněch krupách zasetého ovsa se opět vzpamatovalo, až konečně několika teplými dešti tak okřálo, že opět částečně na nějakou žeu vyhlížka byla.

Tak již řečeno dostali jsme vláhy ale bohužel naši

rok 1888. pak nadobro nabaženi an takřka den co den stále přečto, sena a jetele se sklízet nemohlo a mnoho se venku a i v stodolách zkazilo.

Nárbřkne mokra toho se čas zdrželi a když konečně se s nimi započalo, ještě ještě neuteklo, tak že mnoho obilí toho roku zvláště pšenice vzrostlo.

Sluší též připomenouti že před Klášterskou poutí (15/9) domů žádní žito ještě se neskliželo, a tak dlouho se to protáhlo a obilí uzrálé nemohlo, že o sv. Fr. se teprv pšenice počali sklízet, ovsy a luskoviny ke konci října a i po něm.

Ze všeho toho každý posoudí, že obilí toho roku valné nebylo, sena málo a špatné zároveň nenáudné.

Chmel se pořád ještě udržoval v stavu pěkném, ale přílišným vlhkem počal se též kazit, plíseň a čmelík chytati ovšem když již vyvynut byla a tu teprva nastala hospodáři nejpilnější doba, neb měl s obilím sklizeni co dělati, chmel na kraj česati, a k tomu ke všemu stále pršelo, že sušením chmelu taková nemoc byla, že takřka ve všech světnicích sušárny se zařizovali.

Když některý den se trochu vypasilo čmel se každý sklizením na polo uvadlého obilí.

Chmel vůbec tomu, že nebyl mnoho pěkný měl v česání takový odbyt v naší obci že to až báječné bylo, (důkaz že na místech byl skoro shnilý) neb obchodníci na pil nouzený kupovali a do žoků šlapati nedali a den ode dne ceny úžasně stoupali.

První cena byla 100 zl. per. 50 kgl. na to 105- 110- 120 a td. a než bylo dočesáno prodával se za 160 a 170 zl. Několik dní obchod trochu ochabl, ale

1888. přec se zde stále od 140 do 150 prodával, později ale klesala cena tak rychle jak dříve stoupala, jenom že občané to ještě až na nějaké výjimky vyprodali za slušné ceny.

Kdo se s ním opozdil, špatně pochodil již po sv. Václavu neměl odbytu a mnohý jej obětil po 20 zl. cent. prodávali.

Tento rok vypěstováno v obci na 13000 kop. chmelnic 350 žok. ve váze 382 meb. centů (tak těžké žoky nikdy nebyli)

Dne 2. prosince 1888 bylo tomu 40 roků, co zasedl na trůn Habsburkův Jeho Veličenstvo císař a král náš František Josef I.

Jubilaum Jeho Veličenstva

Byl den ten pro každého rakouského občana dnem zajisté milým a památným a připravovali se rozličné slavnosti k oslavě jubilanta.

Náš Jeho Veličenstvo nechtěje zbytečné výlohy na ony slavnosti by národ přinášel, projevil své přání, aby co možná nejjednodušeji památný den se oslavil a spíše nějaké dobročinné účely podporovati.

V obci zdejší konali se v den ten slavné služby Boží, jedž občanstvo a obecní zastupitelstvo přítomno bylo, prosíce, aby Všemohoucí zachoval Dlouho ještě našeho císaře a krále a dopřál Mu, dočkati se v plném zdraví doby, kdy spokojenost národů a blaho vlastní rodiny bude moci být Mu ve věku kmetském zadouučenou odměnou za vytrvalou snahu, osvědčenou po tak dlouhou řadu let na prospěch říše, jejíž jest hlavou.

Jeho cís. a král Apost. Veličenstvo vydal na to vlastnoruční list Svému národnímu jež se tuto uvádí:

Milý hrabě Taaffe!

Bylo Mým přáním, aby čtyřicátý výroční

Den Mého nastoupení na trůn měnil bez veřejných slavností, aby upuštěno bylo od veškeré slavnostní nádhery a všech nákladných podniků za příležitosti té, a abych se na místě takových projevů oddanosti veřejných národů Mých potěšit mohl skutky lásky k bližnímu, podporou chudých a mizných.

Projevení Mého přání stačilo, aby vypadalo nejvíce hodnou šetřit řadu nejrůznějších skutků dobročinných, humanitních nadání a vlastenckých věnovaných, což jest srdci Mému hotovým nejvlastnějším a nejmilejším přímětem. Den Mého nastoupení na trůn zůstane bohatého a ještě do nejdalší budoucnosti působícího požehnání.

Za tuto Mně tím znovu projevenou lásku a věrnost Mých národů, které s Mé strany všechny stejnou láskou miluji, vyslovuji zastupitelstvům zemským, obecním a obecním, jakož i zvláštním korporacím, úřadům, spolkům a jednotlivcům, všem společně a každému jednotlivci zvláště, ze srdce hluboce pohnutého Mé císařské Dík.

Zároveň vzpomínám s opětovným výrazem vroucího uznání oněch skvělých výstav, které Mne jako obrazy mocných pokroků ve vědě a umění, v průmyslu, píli a zemědělství v Rakousku během čtyřicáté let Mého panování radostnou pýchou naplnily.

Nařizuji Vám, abyste to veřejně oznámili. Dal.

V Miramare Dne 2. prosince 1888.

František Josef v. r.

rok 1889.

Dojista žádný nemůl tušení, že předvčerajší jubilejní rok požehnané vlády Jeho Veličenstva v tak krátké době přerušen bude strašnou zvěstí. Smrt jeho Výsosti Korunního Knížete Rudolfa

Osud pan paní nepomenují, doprávaje milovanému panovníku našemu vzácné radosti, chystá na Něho nejobtížnější ránu, jaká jen stihnouti může citlivé srdce otcovské.

Dne 30. března 1889 kolovala vzdorovaně smutná novina, že následník trůnu, korunní princ Rudolf ukončil život svůj náhle na loveckém zámku Meerlingu blízko Vídně.

Za příčinu smrti uvedena z počátku mrtvice, jež bezohledně zkosila mladý život plný nádějí.

Sotva jen na krátko kolovala miliony poddaných národů myšlenka tato. Rychle za zprávou první následovala úřední zpráva druhá hlásající, že korunní princ nabyl rukou vlastní zastřelil se z nevolivce. Za příčinu toho uvádí se náhlá duševní choroba.

Korunní princ Rudolf byl 30 roků stár, obeslán byl nyní arcikněžny Štěpány a zaujímal v Rakouském vojsku hodnost polního podmaršálka a generálního inspektora pěchoty. Tělesné pozůstatky zesnulého pochovány byly v úterý 5. února za velkého účastenství všechny a lidu v císařské hrobce v Klášteře Kapucínském ve Vídni.

Smrt Jeho Výsosti rovněž působila příbokrhe na každého rakouského občana a i na jiné mocnosti, an byl znám svou mírumilovností a láskou k národu svému.

Snad nebylo ani jediné obce, aby zvěsti Jeho Veličenstva a památce Zesnulého nebyly konány

zaručení Bohoslužby, tak i v zdejší obci byl
tyto dne 6. února o 9 hodině dopoledne, kterýž
se totiž vestkeré občanstvo zdejší, obecní zastupitelstvo
všechny zdejší spolky jako: sbor hasičů, sbor dobrovolný
hospodářsko-tonářské besedy, tovaryšský spolek, ost.
Střední Matice školské, školní mládež, ch. sečtělého a t.d.
Sbor učitelský pak dojemné smutební písně.

Jeho cís. a král. Apoštolské Veličenstvo
ráčil Nejmilostivěji vydati následující vlastnoruční list jeho Excellenci panu předsedovi ministerstva:

Milý hrabě Taaffe!

Srdce Mé v pravdě cítí toho potřebu, abych Se ještě
ve dnech nejbolestnějšího smutku obrátil přímo k
milovanému národu Mému, abych jim všem
poznati dal Můj nejvřelejší, neporušitelný Dík
za bezpočetné důkazy dojemné přízně, lásky
a věrnosti jejich.
K tomu konci dovolám Vám, že toto Moje odhodlání
abyste se postaral o přiměřené jeho prohlášení.

František Josef v.r.

Taaffe v.r.

Mému národu!

Nejtěžší rána, která Moje srdce odkrvácelé
potkati mohla, nenahraditelná ztráta
Mého drahého jediného syna, nejhlubším
smutkem naplnila Mne, rodinu Mou a věrné

národy Mé. V nejvnitřnější hloubi duše sklacen
sklánim hlavu Svou v pokoře před nevyzpytatelnou
vůlí božské prozřetelnosti a klaním s národy
Mými Mu Všemohoucímu, aby Mi dal síly, bych
neodkládnul ve vědomitém plnění Mých povinností
panovnických, nýbrž abych, maje tentýž cíl před
očima, který beze změny tak jako dříve i pro budoucnost zajisté pouzím, mužně s důvěrou
vytrval v ustavičné snaze po vzbouzením blahu
a udržení požehnání míru.
Bylo Mi útěchou, že jsem v těchto dnech nejtěžší
bolesti duše obklopen byl povzdy osvědčeným srdečným účastenstvím národů Mých, a ze všech stran,
ze všech kruhů, z blízka i z dalí, z měst i z venkova dostalo se Mi nejrůznějších a nejdojemnějších projevů účastenství tohoto.
Se vřelou zamilostí pociťuji, jak svazek obapolné lásky a věrnosti, který Mne a rodinu Mou víže
k vším národům mocnářství Mého, v hodině tak
těžké rány nabývá jen ještě síly a pevnosti, a tak jest
Mi potřebou, abych ve jménu Mém a ve jménu císařovny a královny, Mojí vřele milované manželky, pak
ve jménu Mi hluboce zarmoucené mlady za všechny tyto
projevy láskyplného účastenství v Našem smutku z
plného srdce poděkoval.
S touto hluboce cítěným přáním vzývám s věrnými národy Mými Boha, aby milostivě Mi přispěl
ke dalšímu spolupůsobení spojenými silami ke
spáse vlasti.

Ve Vídni dne 5. února 1859.

František Josef v.r.

18 21/3 89. Vepsal do knihy tohto:
starosta

Den 27 února utkví zajisté každému tulejovickému občanu v paměti; anto se měly konati za neobyčejné agitace, a návalu voličů do obecního zastupitelstva volby. Jejich noci na den 27 února byla všeobecná napnutost jak asi volby dopadnou. Jmenovaného dne konala se tatíž taneční zábava u Aloysa Hejdy hostinského, neboť byla oprátka rolníka Ullricha, při níž nabízeny lístky volební s navrženými kandidaty. Veselost dosáhla takové hostinné, že valná část hostů ústila téměř do rána u zábavy, když tu najednou kdosi přijde do sloda veselících a praví, že jakési plakáty jsou po celé obci na rozích nalepeny. Jmenovaní se všekerenstvo přesvědčili se, co na tom pravdy, když tvrdí, že i na vratech hostince Aloysa Hejdy několik plakátů přilepeno jest. Obsah těchto byl přímo uchvacující, neboť slok a provolání, bylo tak uvnačeno, že strhli velkou část občanstva k různým kombinacím.

Vepsal Mlčoch
za obecní zastupitelstvo

Pokračování r. 1889.

Agitace před volbami a i při volbách bývaly vždy, někdy méně a někdy více, a nelze nazvati volby r. 1889 za neobyčejnou agitaci. Neobyčejným ovšem bylo nalepení tištěných plakátů, to provolání k občanstvu, aby volilo dle svého vědomí a svědomí muže pokrokové, čilé a svědomité, kteří by o rozkvět obce a blaho občanstva pečovali. Bohužel, že se tak vždy neděje.

Jako obyčejně bývají v obcích dvě nebo tři strany, chtíc každá strana své kandidáty prosaditi, povstává tak stranictví a volby mnohdy dosti smutné jak pro zvolence tak pro voliče dopadají, jak z nabytých zkušeností již mnoho příkladů viděti bylo, viděti jest a snad viděti i dále bude.

Každá osoba ve veřejné službě postavená, podléhá kritice, ať málo neb více aneb někdy docela nic oprávněné; toť vyplývá již z povahy lidské a dočítáme se toho dosti i ve veřejných listech.

Zvolenec přijímá zajisté s dobrým úmyslem svůj úřad; že však nebývá vždy jeho dobrý úmysl skutkem korunován, padá na vrub rozličných okolností.

Přísloví praví: "Ten žil právě, kdo dobře konal." (Ten žil, who žil.)

Volba nového zastupitelstva konána ovšem napnutě, an se nevědělo, jak pro kterou z dvou sestávajících stran dopadne, a které straně bude 27 únor 1889 udělem příznivějším.

Příznivějším byl straně hořejší, to opoziční, prosadivší 8 a strana dolejší, pouze 4 vesla, jen členy do obecního zastupitelstva.

Zvoleni byli v III. sboru volbou většinou hlasů pp.: Josef Frnka rolník čp. 35, František Kropa hostinský čp. 30, Adolf Hejda hostinský čp. 6, Adolf Frnka rolník čp. 65.

V I. sboru pp.: Václav Hes rolník čp. 15, členk Bartipán čp. 9, losem Josef Hubínek čp. 40 a Josef Mlčoch čp. 33.

V II. sboru pp.: v stejném počtu hlasů: František Forch rolník čp. 4, Václav Bělounek ředitel úřadu na odpočinku majitel domu čp. 44 — Adolf Kočí mistr zednický a Antonín Ullrich rolník čp. 23.

Toto Řež hlasů obdržel p. František Kauzner, který se volby té vzdal sám dobrovolně.

Tím se volba dne 27 února 1889 skončila.

Při volbě obecních funkcionářů zvoleni byli:

1. pan Josef Trubka za obecního starostu,
2. „ František Kroupa „ „ 1ho radního
3. „ Václav Bílounek „ „ IIho „
4. „ Aloiš Bartipan „ „ IIIho „

Po složení slibu u slav. c. k. okres. hejtmanství převzato ihned obecní úřadování.
Tehdyž obecní starosta p. Josef Trubka se svým obytným stavením čp. 35 nemohl příhodné místnosti k úřadování propůjčit, za úřadovnu svolnici p. Antonín Ulbrich v čp. 28, za roční odměnu 40 zl. do doby, než se snad jiné opatření stane.

Hned při prvním zasedání nového zastupitelstva zvoleni byli:

1. Antonín Ulbrich za předsedajícího a
2. Aloiš Bartipan za policejního komisaře.

Tehdyž ještě před volbou provokovaly pověsti, že by účty obecní nebyly v náležitém pořádku, což se také stvrzovalo, tím že byvalé přednostovstvo nechalo předsedajícímu Františkovi Frankovi vtěliti na jeho usedlost čp. 77 částku 861 zl 56 kr, jakož za ním váznoucí, kterou částku tento také zaplatil, ale za pravou uznati popíral, za tu musily účty obecní k revidování slavnému okres. výboru v Rakovníku předloženy býti, aby po urovnání věci samé dále správně pokračovati se mohlo.

Ač psáno toto již 27. srpna 1890 věc ta posud ukončena není, protahuje se to stálými protesty.

+ Jak to konečně dopadne, tuto se pak poznamená +

Činnost nového zastupitelstva. 1889

1. Nutná oprava zdi hřbitovní, kde naši milí předkové v Pánu odpočívají.

2. Postavení nového kanálu ku Žbánu za obcí, který již nebezpečím úrazu hrozil.

3. Oprava vyzdění rybníku v obci za čp. 13.

4. Postavení zdi okolo školní budovy k podobu, a pak položení podlahy nad zákonu v staré budově IIIté třídy a jiné nutné opravy v té budově.

5. Opravu kanálu k Nesuchyni vedle dráhy, který úrazem ohrožoval.

6. Opravu mostu v obci před čp. 13 zvlášť ku straně Kunce.

7. Svésti a nechat otesati dříví na potřebnou obnovu celého mostu v obci před čp. 25. a konečně

8. Upravení cesty do Žbánu obecní zahradou a za úvozem vedle pole Adolfa Hejcly, aby alespoň sjezdnou se stala.

V tomto roce 1889 dne 6. května bylo zde biřmování. Svátost tuto udělil arcibiskup a kardinál Schönborn.

K uctění a ku poctě Tohoto byla postavena pěkná slavobrána pod obcí u roha farního pole Ke Krupě s nápisem s jedné strany: "Vítej nám", a z druhé strany: "Buď zdráv"! Přijel sem z Rakovníka.

U slavobrány očekávalo příchod J. Eminence obecní zastupitelstvo, hasičské sbory domácí a z okolních obcí s hudbou, školní mládež, biřmovanci a veliký zástup shromážděného lidstva. U této brány J. Em. zastavil a obec. starosta krátkou řečí Ho uvítal, jsa překvapen a dojat, poděkoval s podáním ruky starostovi, pak se průvod hnul ke kostelu, kde očekávalo J. E. domácí a okolní duchovenstvo. V kostele až přeplněním odbyly se obřady, pak měl J. E. kázání velmi dojemné, po kázání šel p. kanovník Kalous? mši svatou a pak počalo svaté biřmování vsadnutí.

Odpoledne konalo se biřmování vsad: Hředle a Kounov též zde.

Ke 7mé hodině odpoledne odjel J. E. v průvodu hasičů, hudby a střelby z moždíře do Křivoslavi. Odjížděl v dobré náladě a spokojenosti. —

Při tomto biřmování shledal p. Kardinal, že místní p. farář a tím
zároveň děkan P. Vojtěch Hněrkovský, 82 let starý, jest dílem pro toto vy-
soké stáří a dílem pro neduh tělesný nedostatečným správou duchovní
tělo osady Rosti, a proto ho vyzval, by do pense zažádal, že se mu
za jeho dlouholetou službu a jeho zásluhy slušná pense vyměří.
Ač váhal, tak učiniti, předc nátlaku odolati nemohl, což ho nemálo
mrzelo, zvláště když po podání žádosti do výslužby byl hned jmenován
místní p. Kaplan P. Fr. Kahoun prozatímním správcem osady, který sice
jeho osobě, slušnost zachovával, nedaje mu svěřenou moc ani zmáti o vedení
správy osady v odvyklém způsobu společně.
Když pak pense 600 zl. ročně od 1. února 1890 určena byla, stal se p. Kaplan
P. Fr. Kahoun definitivně administrátorem fary i osady, a ač o jeho vy-
stěhování nenutil, byl předc nucen v pádu obsazení fary byť si opatřit
Nechtěje se již ve svém stáří jinam přestěhovati, najal si byt v Mutějovicích
v čp. 74 u Václava Běhounka řídícího učitele na odpočinku, s nímž vždy
v dobré shodě 22 let v Mutějovicích úřady své konal, ale jak přísloví dí:
„Člověk míní a Pán Bůh mění.“ Tak se i to stalo.
Ústečně byl již přestěhlen, zvláště bibliotéku měl převezenou v 10ti velikých
kisnách, mezi Knihovnu chromnou a snad spisů dosti znamenitých, ano
i spisy po svém † panu otci – spisovateli – Sebestianu Hněrkovském.
Úplné přestěhlení určeno bylo na den 12. května 1890; avšak jak pa-
vení: Člověk míní, Pán Bůh mění; neboť dne 11. května po obědě pro-
si ještě některé věci ku stěhování ku rovnati, raněn jsa mrtvicí, upadl
ztratil i řeč a více nepovstal, kdež 13. května v Pánu skonal a dne 15. května
odpoledne na Zahrobroupení Páně byl z farního domu slavně a velkého shro-
máždění lidu na hřbitov sv. Prokopa pochován.
„Bůh dejž mu lehké odpočinutí.“

Byl zde farářem od r. 1865 až do r. 1890 tudíž přes 24 let.

Po panu faráři Hněrkovském stal se zde r. 1890 farářem P. Josef
Slavíček, farář v Nové Rosti. Tento předešel všem zbytečným cvacům,
nechal svůj nábytek dopraviti si drahou do Krupé, a sám přijel sem
kromým povozem do Mutějovic; nepřál si nějaké pompy, což svědčí
o jeho vzácné a řídké skromnosti a prozíravosti se strany nabyté zkušenosti

Rok 1889 byl pro hospodáře polní dobrý; nehoda nepotkala žádnéj obilí,
píce i chmel uspokojil úplně. Při dobré úrodě platil se chmel dobře jak
Rosti s počátku 50 kg. až 100 zl. Při prodeji byl velmi rychlý. Když pak
obchodníci zásobu měli, utlačovali producenty, prodej ochabl a ceny klesly
na 70–60–50 zl a špatnější zboží ještě levněji.

V tomto roku 1889 bylo záhy s jara krásné počasí, tak že jizna počátku
července počaly žně a na počátku srpna sklizeň chmele, což se jen
velmi zřídka v naší krajině stává, aby polní práce sklizně již v tom
času ukončena byla, kdy jiná léta teprv počíná.

Rok 1890.

V tomto roku 1890 hned na jaře stavěl se zcela nový most
přes jámu u čp. 25, který hrozil již sesutím, an dlažba úplně
shnilá a zábradlí nebezpečné bylo. – Nová dlažba i zábradlí
natřelo se karbulkou, aby se před hnilobou ochránily, a pak se
jáma okolo cesty ohradila kamennými sloupy, do kterých šranky
zasazeny jsou k ochraně, jak to nutná potřeba vyžadovala.

Již v roku 1889 přijel sem pan hejtman Buchner, p. školní inspektor Tarčo a
p. stavitel Brzák na přehlídku školní budovy, kdež k této komisi přijel
sem slavného c. k. okres. hejtmanství v Rakovníku, pozváni byli členové místní
školní rady t. č.: p. Jos. Trekba, co starosta a předseda, Jos. Kubínek čp. 40,
Václav Sedmera čp. 25, Vác. Hes čp. 15, a Frant. Slyšr čp. 15, kteří na důkladné
dolehání nadřečených pánů z Rakovníka ku stavbě tvaso komisí uznané souhlas.
Byla v skutečné jedna jakorna malá, která se zřídila prozatímně
z bytu, kuchyně, obvaleko řídícího učitele p. Václava Běhounka, kde jeho
odstoupení roku 1887, když třetí nájem I. třídy u p. Hynka Labičky
v čp. 42 byl prošel. –

Když, jak z předu praveno, souhlasí

ku stavbě od členů místní okolní rady dáno bylo na to členové obecního zastupitelstva svolání k úradě, jak stavbu provésti a jak potřebné peníze opatřiti.

Nejprvé usneseno bylo výlohy stavební po 3 léta obecními přirážkami a pak, když byly plány stavební a rozvrhy práce od vyšších úradů schváleny, které hotovil zednický mistr p. Adolf Kočí z Mutějovic, usneseno v druhé schůzi, by se učinila vypůjčka 4000 zl. z hypotečních banky, aby nejen nynější nýbrž i pozdnější občanstvo účastenství na stavbě té také mělo, a tak se také stalo, ku kteremuž cíli se ihned přikročilo a vypůjčka z hypoteční banky 4000 zl. byla povolena a peníze vyplaceny.

Dříví ku stavbě bylo již připraveno a kámen v zimě 1890 svezen.

Všeteré povozy se drabou pronajaly.

V počátku července počalo se stavěti.

Stavba se konala v režii obce, na kteroužto dozor měl místní zednický p. Adolf Kočí za odměnu až do ukončení těsamé 250 zl.

Přístavba jest sice pěkná, avšak příliš drahá, stálať až 4800 zl. dle v tomto roku složených účtů obecních. Účty a výplaty konali obecní starosta p. Josef Fruhka a obecní radní p. František Kroupa čp. 30.

Touto stavbou vzrostl obecní dluh do výše 7000 zl. a tu povstávají občanstva obecní přirážky na dlouhá léta.

Vzákonnáck této přístavby počalo se již roku 1890 vyučovati.

Rok 1890 byl zde pro polní hospodářství dosti příznivým, obilí se hojně urodilo a dobře sklidilo, zvláště chmel v dosti pěkné úrodě měl cenu velmi slušnou, tak že mnozí hospodáři ještě nikdy takový obnos za něj nedosáhli a přáli by si jen více takových let chmelových.

Cena chmele počala od 100 zl. za 50 kg. a stále stoupala až na 180 zl., kteroužto poslední cenu ovšem jen málo jich dočkalo, ač mnozí i vyšší ceny dosíci doufali. — Avšak naděje často klame a tak se i tuto stalo. Po měsíci říjnu ustalo se nakupováním, a ti, jimž chmel zbyl, byli nuceni ho sezokovati a pak buď daleko pod prvou cenu ho prodati aneb ležet nechati a snad na výhodnější dobu počkati, ač prý de-li?

Tu platí pořekadlo: „Lepší hrst jistoty než pytel naděje“.

Nebyl však rok 1890 všem krajinám v Čechách tak příznivým jako zde, utrpěly mnohé krajiny veliké ztráty krupobitím, jmenovitě okres Kralovický, kde veškerá úroda zničena byla, a lid této chudé krajiny dovolával se srdecelomně pomoci státní a pomoci lidumilů, země české. K tomu cíli byly sbírky po celé zemi povolené a místodržitelstvím provolané. —

Sotva minulo toto provolání, postihla zemi českou mnohem větší nehoda neslýchanou povodní, která předčila povodně roku 1845 a 1872; neboť stálými dešti ku konci měsíce srpna a v začátku září rozvodnily se řeky a potoky v jižních krajinách tak, že podél těchto vod všechny krajiny — pole i města — zatopeny, úroda na polích jakož i role zničeny, ano i sklizená již úroda v stodolách, skromážděna buď zatopena aneb i stavba odnešena byla.

Obyvatelé podél vod musili utíkati ze svých bytů, zanechavše svůj majetek rozzuřenému živlu, jen aby svůj život zachránili.

Čeští svědkové vypravují, že bylo v mnohých obcích jen komíny domů a stromy a vod vyčnívat viděti. Hrůza musila každého citelného člověka pojmouti, když viděl to zuřící živlu, jak těžce nábytek majetek lidstva ničí a z domu vyguzuje, zvláště když pohlédl na srdecelomný nářek poškozených rodin a k vilidích dětí.

To vše nelze tuto pérem vypsati — ! ! !

Veliké poškození touto povodní utrpěla Praha, veškeré domy podél Vltavy byly zaplaveny, sesutím ohroženy, nábytek zničen, a lidé jen útěkem se zachránili, a vrchol rozzuřeného živlu vyšel dal si zbourení kamenného Karlova mostu – po němž lid kráčel, a několik živlů při zřícení z pilířů ve Vltavě poškozeno bylo. 14 září Také 20 mužů rojska – pionerů –, kteří chtěli ohroženým pomoci, našlo svůj hrob v rozzuřeném živlu, kterýchž mrtvoly na rozličných místech později vyloveny byly.

Mnoholi jiných živlů se postráda, nelze tudo určiti.

Veškerá škoda, úředně vyšetřena, počítá se na 15 M milionů, ač lze ji i výše počíti.

Kulovení bídy poškozeným povolil stát částku -- 800.000 zl.
Země dala ze zemského fondu - - - - - 1,000.000 zl.
Sebrané příspěvky v období vynesly též - - - 500.000 zl.
budiž úhrnem as 2,300.000 zl.

Jest tudíž as ¼ odhadnuté škody kryta.

Lechové ze všech dílů světa zasýlali své příspěvky, zvláště Lechové Američtí.

Mimo to byli dobrodinci, kteří milodary svými k ulovení bídy chudých značně přispívali buď potravinami, palivem i oděvem.

Račiž nás Pán nebes od podobné katastrofy dále ochrániti! Jinak by požehnaná země Česká strádala značné nedostatky sama pro sebe.

Ano i v tomto roce 1890 as ku konci září nebo počátku října stihla podobná porodeň lázenské město: Karlo-Vary.

Poškození odhadnuto tam as - - - - na 4,000.000 zl.

Státní pokladna povolila k opětnému upravení tohoto lázenského města německého nezúročitelnou půjčku - - - až 800.000 zl.; a by již roku 1891 do saisony léčební mohlo vše upraveno býti.

1/2 891 J. V. Běhounek
j. č. obecní radní

V tomto roku se ovoce švestkové málo zdařilo i tam, kde po nejvíce stromů. U nás byla však slušná úroda na švestky, tak že obec ve veřejné dražbě nedočekavaně dostala 810 zl. částku to, jakouž předtím ještě nikdy nedocílila a snad i při větší úrodě po mnohá léta nedocílí.

Dražebníků bylo mnoho, konečným kupcem pak stal se pan Tomáš Hladek obchodník s ovocem v Praze.

Koncem roku 1890 bylo opět desetileté sčítání obyvatelstva celé Rakousko-Uherské říše.

Sčítacím komisarem pro obec Mutějovice byl opět jmenován pan Václav Běhounek jubilovaný ředitel učitel na odpočinku a j. č. obecní radní, jakož i majitel záslužného st. Kříže s korunou a majitel di.

Výsledek sčítání byl následující:

1.	Obyvatelstva přítomného - - -	974	osob
2.	Koní - - - - - - - -	72	kusů
3.	Hovězího dobytka - - - -	406	"
4.	Koz - - - - - - - -	96	"
5.	Prasat - - - - - -	349	"
6.	Cudů včel - - - - -	10	.

Dle tohoto sčítání založil a sepsal též nově obecní matriku, které nelze postrádati při obecním zřízení. Jest jen za doucno, by tasama přírůstkem a změnami v rodinách neopomíjela si vždy řádně doplňovati.

J. V. Běhounek
v 77 roku svého stáří.